

13 oktober 2013, Amsterdam

Beste Ronald Mauer,

Ik meet de effecten van de kadernota bewonersparticipatie af aan mijn persoonlijke 'participatiemomenten' van het afgelopen jaar:

1. De planvorming rond het August Allebéplein.
2. De aanleg van de spiegel tuin aan de Willem Roelofsstraat, naast de Villa Beehive.
3. De presentatie van twee actieve bewonersgroepen met hun hulpvraag in de raad namens Samen Sterk in Nieuw-West.

Mijn conclusie is: de nota heeft niets verbeterd aan de participatie. Bestuurders en ambtenaren hechten geen zichtbare waarde aan wat bewoners willen. Ze slagen er zelfs niet in de onderste sport van de participatieladder te beklimmen, die van informeren.

Ad 1

Het rapport van de ombudsman over de schending van de Wet Openbaarheid Bestuur (WOB) door het stadsdeelbestuur van Nieuw-West loog er niet om: twee algemene beginselen van behoorlijk bestuur overtreden. Toch weigerden de leden van het Dagelijks Bestuur (DB) zowel als de meeste raadsleden inhoudelijk op deze schending in te gaan, laat staan deze fout met terugwerkende kracht te repareren. Dames, heren, opgelet! Het ging wél om meer dan 130 bewoners die hun enige wettelijke recht op participatie, de inspraak, uitoefenden! De instelling van een WOB-coördinator verhelpt niets aan de schade die zij geleden hebben. De overheid moet niet alleen naar voren kijken, ook naar achteren. De discussie in de raad was van een bedroevend niveau, waarbij gebrek aan kennis van de Nederlandse taal, onbenul, afwezige dossierkennis, vooringenomenheid en ongeïnteresseerdheid om voorrang streden.

Onlangs stonden enige actieve bewoners – je zou ze verbinders in de wijk kunnen noemen, je weet wel, mensen naar wie jullie zo hard op zoek zijn – voor de deur van de ruimte, waar het contract met Change= werd gevierd. Ze hadden erover gelezen op de stadsdeelwebpagina. Ze waren niet welkom, het was een bobo-feestje. Voor de bewoners was er een brief die te laat werd verstuurd, en dus ten tijde van de ondertekening nog niet op de mat lag. Wel moet het bestemmingsplan gewijzigd worden wil deze handtekening geëffectueerd worden.

Voor de bewoners was dit een herhaling van zetten. Ze dachten meteen aan de overeenkomst uit 2001 met Albert Heijn en Bouwfonds. Getekend buiten alle inspraak en participatie om, wel bepalend voor de herinrichting van het plein. En alsjeblieft, voordat hierover weer gesteggel ontstaat: het gaat ons er niet om of het contract met Change= goed of slecht is, het gaat ons er om dat bestuurders bewoners tijdig en volledig moeten informeren. Maar liever nog doen we als volwaardig partner mee. Geef daarom nu eindelijk eens antwoord op de vraag: waarom heet het pleinplan in ijzer gegoten als bewoners ideeën hebben, maar nooit wanneer anderen een wijziging verlangen?

Ad 2

Enkele uitzonderingen daargelaten hebben kunstenaar Bert Kramer en 'zijn' bewoners met hun plannen voor de spiegel tuin te maken gekregen met achterdochtige en non-responsieve stadsdeelvertegenwoordigers (ambtenaren en bestuurders). Daarin kwam pas helemaal op het laatst verandering. Het resultaat is mooi, de weg erheen niet. En wat een tijd heeft het gekost, tijd die ik liever in de tuin zelf had gestoken.

Ad 3

De ontvangst van de bewonersgroepen in de raad, met name ook door twee leden van het DB, was lomp, ongeïnteresseerd en nonchalant. Ik heb plaatsvervangende excuses gemaakt aan de insprekers die ik had meegenomen. Twee vrouwen met een verhaal, goed voorbereid en redelijk. Ze waren geschokt over het ondermaatse gehalte van vragen en reacties van DB en raad. Toen ook nog eens de beloofde antwoorden per mail niet of pas na heel veel zeuren onzerzijds binnenkwamen, hadden zij hun vertrouwen in de lokale politiek verloren. Eigenlijk alleen de dames en heer van de griffie waren aanspreekbaar en vakbekwaam.

Ik heb 10 jaar geprobeerd met inhoudelijke argumenten samenwerking met opeenvolgende besturen aan te gaan. Mijn conclusie is, dat het nooit over de inhoud gaat. Dat er geen enkel verschil is tussen opeenvolgende besturen van opeenvolgende stadsdelen. Dat de kwaliteit van veel lokale bestuurders en hun ondergeschikten te laag is om een inhoudelijke discussie op gang te brengen. Dat ik geheel – niet eens een beetje! – tevergeefs jaren van mijn vrije tijd heb gestoken in de inhoud, te lang de hoop koesterend, dat ik hiertoe ook bestuurders kon verleiden. Dat is wat ik mezelf aanreken. Ik had eerder moeten zien, dat de inhoud de sluitpost van jullie begroting is.

Voor wat de plannen van bovenaf betreft, zal ik bewoners voortaan adviseren bezwaar te maken tegen alles wat beweegt, aldus gebruikmakend van hun enige wettelijk geborgde recht op participatie, de inspraak. Zeker, negatieve participatie, maar wel eentje die enig uitstel en aldus wellicht afstel van niet gewilde plannen kan bewerkstelligen. Daar zullen we het mee moeten doen.

Tenslotte, bewonersinitiatieven buiten de politiek om kunnen op mijn medewerking rekenen, maar alles wat raakt aan lokaal bestuur laat ik voortaan links liggen. Ik stop dus niet met participeren, maar wel met "beleidsparticipatie".

Groet,

Martijn Rutte